

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

ANULU XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălucitate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

Nr. 47.

Joi, 27 Februarie (11 Martie).

1886.

Cestiunea naționalităților și Maghiarii.

Maghiarii s'au lăudat în parlament și în presă, că s'au „impăcat” și s'au „înfrățit” cu Sârbii din Ungaria. Reproducemu ađi unu importantu articulu alu unui omu politicu sârbu apărutu ăilele aceste în „Allgemeine Zeitung” din München, din care se pöte vede lămurit ce cugetă Sârbii independenți asupra aceste „impăcări” și „înfrățiri”:

I.

„De multă vreme nu se mai aude nimic de luptele naționalităților în Ungaria. Conducătorii de odinioară ai naționalităților parte s'au retrasu, parte li s'a făcutu imposibilu prin aparatul administrativ de a dobândi unu mandat. Eță de ce 10 milioane de nemaghiari nu sunt mai de locu reprezentați în dieta ungară. Afară de câțiva deputați sași, Românii au de prezentu numai doi până la trei deputați, Sârbii numai unul, ér Slovacii nici unul (scriitorul articulu retace cu totul politica de absistență a Românilor din Transilvania — Red. Gaz. Trans.) Este sciutu, că partida guvernului se recrutează mai multu din cercurile electorale ale naționalităților mai alesu în Banat și în Transilvania. Guvernul combate ce-i dreptu la alegeri și opozițiunea maghiară, dér nici pe departe nu se comitu față cu ea nelegiuirile, ce se comitu față cu candidații naționalităților. Este o minune când unul din aceștia pöte reuși ici și colo, și astfelu decât cineva din sinulu naționalităților voesce se ajungă la vr'unu mandat trebuie se se facă guvernamentalu. Acești deputați servescu apoi partidei guvernului din Pesta ca stăfage: că naționalitățile sunt „mulțumite,” căci acești deputați întrebunțază ori ce ocașiă spre a pleda pentru „idea de statu maghiaru” și spre a accentua „frățietatea” cu Maghiarii, cum făcu de curendū deputatul Sârbu Szabovlyevici . . .

Enunțațiunile lui Tisza, Apponyi și Szilágyi asupra cestiunii naționalităților, făcute de curendū în dietă, culminază în pretensiunea, că acéstă cestiune s'ar puté „resolva” numai prin aceea, că rassa maghiară va „întipări” caracterul sêu statulu ungaru.

E claru, că o asemenea soluțiune a cestiunii naționalităților nu e nici o soluțiune. Nu încapă îndoială, forța statulu pöte se înfrângă rezistența naționalităților, precum în parte a și înfrânt'o, dér pericolele, ce le pöte nasce cestiunea naționalităților neresolvată în Ungaria, sunt neaseménatū mai mari, ca în cealaltă parte a monarchiei. Elementul germanu în Austria este unu elementu de cultură și e și mai numerosu decât elementul maghiaru în Ungaria. Și totuși cei din Austria au cređutu de lipsă a pași pe teremul concesiunilor față cu naționalitățile.

Decă cei din Austria voiau se resolve cestiunea naționalităților după receta Maghiarilor, n'aveau decât a face din cestiunea naționalităților o cestiunea de putere. Așa au făcutu Maghiarii, dér departe de a fi resoluțu prin acesta cestiune naționalităților, ei au făcut'o și mai periculoasă, mai alesu în vederea cestiunii orientale neresolvate. În cealaltă parte a monarchiei, cestiunea naționalităților e neaseménatū mai puținu periculoasă ca în Ungaria, pentru că în Austria, contrastele naționale, ori câtū de rele arū fi, totuși se potū manifesta, în Ungaria însă ori ce mișcare a naționalităților, chiar și pe teremul cu totul nevinovatū alu culturii naționale este suprimată cu mână de feru.

Și în acesta privință nu-i speranță, că lucrurile se vorū întörce spre mai bine. Acesta a dovedit'o cu destulă claritate discușiunea memorată în dietă. Decă niște omeni așa de luminați ca comitele Apponyi și Szilágyi potū se susțina, că pentru naționalități numai o cultură maghiară pöte fi și că dreptu este, că cu mijlocele statulu se se promoveze numai cultura maghiară, atunci în adevărū, devine imposibilă o

discușiune a cestiunii de naționalitate între Maghiari și nemaghiari.

Dér celū puținu acuma suntemu în claru despre aceea cum stămu cu Maghiarii, scimū că în cestiunea naționalităților guvernulu și opozițiunea mergū mână în mână și că toți Maghiarii o privescū ca o cestiune de putere.

Fățu cu acestu punctu de vedere multu pozenita lege a naționalităților n'a pututu ajunge la nici o valöre. Ea a fostu dela începutu o literă mörta și literă mörta a rămasu timpū de 18 ani.... Când în anul 1868 deputații naționalităților n'au reușitu cu contra-propunerea lorū părăsiră cu toții sala dietei demonstrativu „în numele celor 10 milioane de nemaghiari”. Atunci s'a adusū legea naționalităților. Ea n'a mulțumitū nici pe Maghiari, nici pe naționalități: pentru statulū naționallu maghiaru ea a mersū pré departe, pentru autonomia națională a municipielorū, la care nisuiu naționalitățile, n'a făcutu nici o concesiune. Singura concesiune pentru naționalități a fostu instrucțiunea în școlele primare și secundare. Dér acéstă concesiune s'a luatū éráși îndérétū prin legea pentru școlele populare dela 1879 și cea pentru școlele secundare dela 1883. Nu s'a respectatū de altmintrelea nici măcarū o singură dispozițiune a legii de naționalitate cu privire la folosirea limbei materne. În anul 1879 deputatul românū Cosma a doveditū într'unu discursū, ce a duratū 2 ore și jumătate, cu casuri concrete că nici măcarū unu singurū paragrafū alu legii de naționalitate n'a fostu respectatū de guvernū....

Broșura d-lui Mocsary.

(A Közművelődési egyletek és a nemzetiségi kérdés. Itta X. Y. Budapest, Kókai Lajos, 1886.)

(Urmare.)

O insemnată ispravă a guvernului Tisza, deși mai vechiă, a fostu disolvarea reuniunii „Slovenska Matica” și predarea averei ei comisiunei, ce se află sub conducerea lui Csaszka și Zsilinczky. „Matica a fostu o reuniune curatū culturală, asta nu o pöte nimeni contesta, precum nici aceea, că ea s'a înființatū prin jertfele omeniloru sêraci. Când în sinulu naționalităților se înființază astfelu de reuniuni, trebuie se ne bucurămū, deoarece se simte mare lipsă pentru răspândirea culturii între ele, și însuși Kossuth dice: „Fiecare cultură din acéstă patriă contribue la totalitatea culturii patriei.” E o problemă a statulu d'a promova astfelu de reuniuni și d'a le sprijini, ér nu d'ale suprima: este unu pasū totū așa de tristū, ca și odiosū, d'a suprima o reuniune, a cărei țintă este lăjirea culturii și trebuie forte bine cumpenitū lucrulū, înainte de ce unu guvernū se hotărăsce la unu asemenea pasū. Dér eu sunt de părere, că încă n'au secatū guvernului mijlocele d'a pune capétū așa numitelorū nisuițe dușmane statulu, alu cărorū cuihū se fi fostu, cum se dice, acéstă reuniune. Căci, decât reuniunea a lăjitu d. e. scrieri, care servéu unei agitațiuni periculoșe, se se fi condamnatū autorii, sêu editorii, precum meritau, pe basa legii de presă, dér a disolva reuniunea — asta a fostu o censură preventivă în cea mai aspră edițiune. Totū așa de puținu se pöte contesta, că comisiunea formată de guvernū în loculū „Maticiei”, nu pöte fi eredele legalū alu „Maticiei”; voința întemeiatorilor n'a fostu, ca o comisiune instituită de guvernū se dispună de banii lorū, sêu se lucreza tocmai într'unu sensū opusū intențiunilor lorū. Sê replică la acesta, că și comisiunea lucrază în interesulū culturii Slovacilorū, deoarece ea editază cărți slovace. Dér ore e eschisă posibilitatea, ca se li se dică Slovacilorū în limba slovacă: „voi Slovacilorū încetați d'a fi Slovaci, deveniți Maghiari” și că pentru acesta se servesc de limba slovacă numai de aceea, ca mai ușorū se se pötă apropia de Slovaci. *Intréga procedură are timbrulū volniciei.*

O asemenea faptă a guvernului a fostu închiderea școlelorū numite „panslaviste” din Turoțu-Sân-Mărtinū

și din Rauschenbach (Röcze). Hotărîrea d'ale închide o luase adevăratu conventulū evangelicu, dér execuțiunea, rolulū de pandurū ilū luase guvernulū. Asta a fostu în totū casulū o grea lovitură pentru naționalitatea slovacă și unu efluxū alu acelu curențū șovinisticu, care s'a ivitū de curendū.... Autonomia protestantă este unu factorū de o valöre nemăsurată pentru aplanarea contrastelorū dintre naționalități și de aceea este o crimă, vrednică de mörte, în contra națiunii, decât se țintesce la nimicirea autonomiei protestante, precum face Trefort, care se umilescé înainte clerului catolicu, și Tisza, care stă ca dușmanū în față oricărei administrațiuni de sine peste totū. Dér pe acesta nu se pune prețū și se cerū absurdități dela luterani. Și aceștia greșescū în aceea, că se lasă a fi seduși prin larmă la pași nesocotiți față cu Slovacii. Spre ce folosū ar servi d. e. ca se se ceră cu totă forța purtarea matriculelorū în limba maghiară, de ce se se persecute în așa măsură școlarii nematurū sêu singuratici lărmuitori cu mijloce, a cărorū legalitate adevărată e îndoiósă?....

Inchiderea școlelorū! O straniă operațiune de cultură; a astupa isvörele culturii! A închide calea culturii! Dinaintea omenilor tineri dotați, cum au fostu d. e. aceia, cari s'au eliminatū din institutulū teologicu din Pejunū! Și acéstă mișcare se îndreptă peste totū în contra fiă-cărei școle cu limba de instrucțiune slovacă, în vreme ce noi ne'ncetatău ađimū asigurarea, până și în adunările reuniunilor de cultură, că pentru lumea asta nu'i trăsnesce cuiva prin capū, d'a impedece naționalitățile în cultivarea limbei lorū. Dér unde se-și cultivate ele limba lorū, decât nu o învătă nici în școle și decât reuniunile lorū școlare li se disolva, ca fiindū conventicule de agitatori panslavisti? Cum se predice conventulū lui Dumneđeu sêu se instrueze pe copii acelu preotū sêu învățatorū, decât i se ia posibilitatea d'a se cultiva în limba aceea, în care are se vorbescă cătră poporū? Decă e seriósă asigurarea, că mai bucurosū vremū se scimū naționalitățile cultivate, decâtū se rămană îndérétū pe o mai mică treptă de cultură, atunci zace în interesulū nostru propriu d'a îngrijii, ca naționalităților se nu le lipsescă instrucțiunea școlară în limba lorū, chiar noi se înființămū și se sprijinimū astfelu de școle.

Guvernulū, autoritățile, corporațiunile organizate de orice soiū și societatea esercită la totū pasulū insuțitū presiune asupra naționalităților. Și acesta se întemolă fără deosebire de partidă și anume la alegeri. Indată ce se ivesce unu candidatū românū sêu slovacū, imediatū e timbratū ca Dacoromānū sêu Panslavistū și fiăcare partidă își socotesce ca unu meritū și nu puținu se fâlesce, decât a isbitutū a înfrange din arenă pe unu candidatū alū naționalităților. Partidulū guvernamentalū crede, că a satisfăcutū patriotismulū, decât face larmă, că Apponyi se încercă a-și căștiga în Banatū naționalitățile pentru partidulū sêu, cu tôte că cu nimicū nu se pöte face mai bunū serviciu patriei, decâtū căutandū se „prindemū într'unu întregū diferitele naționalități pe teremulū instrucțiunii. Partidulū independentū a apucatū o cale forte greșită, făcendū causă comună politică în contra naționalităților, ér cu ocașiunea alegerilor a comisū o mare greșelă, când a scosū afară din dietă pe veteranulū ei membru Georgiu Popū, luandū'i altū adevăratū loculū. (Va urmă.)

Pacea dela Bucuresci.

Iată în întregulū sêu textulū tractatulu sêrbo-bulgarū:

În numele atotputerniculu D-đeu, Maiestatea Sa Sultanulū, împăratulū Osmanilorū, în calitatea sa de Suzeran alū principatulu Bulgariei; Maiestatea Sa Regele Sârbiei și Alteța Sa principele Bulgariei, inspirați de aceeași dorință, d'a restabili pacea între regatulū Sârbiei și principatulū Bulgariei, au însărcinatū în acestu scopū, d'o parte Maiestatea Sa imperială Sultanulū pe Abdullah Madjid-pașa, begler-beg alū Rumeliei etc., ca înăiū delegatū; Alteța Sa principele Bulgariei pe d. Ioanū Evastatievū Geșow, directorulū alū Băncei naționale Bulgare, etc., ca al doilea delegatū, a căru alegere a fostu aprobată de Maiestatea Sa imperială Sultanulū; de altă parte Maiestatea Sa Regele Sârbiei pe d. Cedoniel Mijatovici, trimisū extraordinarū și ministru plenipotențiarū la Londra etc. ca delegatū alū sêu. Aceștia au verificatū deplinele

loru puteri, le-au găsit în bună și deplină formă și au convenit asupra următoarelor:

Articolul unic. — Pacea între regatul Serbiei și principatul Bulgariei s'a restabilit din ziua semnării acestui tractat.

Acest act se va ratifica și ratificările vor fi schimbate în Bucuresci după patru-spre-zece zile, seu și mai curând de se va putea.

Ca dovadă despre acesta, delegații respectivi au semnat acest act cu numele lor și au pus sigilul lor.

Făcut în Bucuresci, la 19 Februarie (3 Martie 1886.

(Semnați) *A. Madjid, I. Geșovă, C. Mijatović.*

SCIRILE DILEI.

Ni se scriu următoarele din comit. *Hunedorei*: „Se scie, că bieții iconari români până acum au umblat țera întrăgă cu icone, precum și prin România, pentru ca din icone să-și câștige pâinea de toate zilele și să-și poată plăti dările și aruncurile cele grele. Acum însă o aspră ordinațiune ministerială, ce s'a trimis tuturor ofițierilor administrative și comandelor de gendarmii, oprește vînderea iconelor, er autoritățile să-i trimetă cu gendarmii acasă, de ori unde îi vor găsi. Un asemenea casu s'a întemplat la Dobra, unde gendarmii au arestat pe doi iconari, le-au luat iconele, er pe ei i-au escortat la oficiul solgăbirăscu, de une apoi s'au trimis sub escortă acasă. Sermanii omeni plângu de fome, căci din vînderea iconelor trăescu, și bieții Români din Dobra le-au dat de mîncare pe drum, ce-au avut și ei. Au început, cum vedem, dușmanii noștri luptă și în contra iconelor noastre. Nu cumva numai sfinții unguresci au loc în această țera? Seu voescu ca iconarii noștri să porțe 'n cărcă pe Tisza-Trefort și pe alți sfinți împinteați? Am ajuns vremile păgănilor.“

—x—

„Bisericeii și Școlii“ din Arad i se scrie, că zelosul și bravul învățător, din comuna Criscior, comitatul Bihorului, d-lu Petru Bogdan, însufletit de iubire față de poporul din care face parte, ca un adevărat apostol al culturii naționale, — și dotat fiind de D-șeu cu o stare materială îmbucurătoare, este decis să face o fundațiune scolară de o miă florin v. a. pe sēma școlilor noastre din numita comună. Dea Dumnezeu să aibă mulți imitatori!

—x—

Ni se comunică următoarele din Secusigiu: „Vestitul intrigant și învățător suspendat *Damaschinu Mărgineniu* esoperase, în ce mod nu vrēu să spun, un stipendiu dela familia Mocioni pentru fiul seu Titu, care cu chiu, cu vai abia a terminat gimnasiul. In același timp însă acesta mai trăgea și alte stipendii, bunăoră dela br. Sina din România ș. a., și acesta într'un timp, când tată-seu ca învățător în Secusigiu avea un venit până la 1000 fl. Fiul Titu, student în drept la Pesta, unde în momentul acesta mai trage un stipendiu național de 300 fl., fiind de present acasă, nu vorbesce romănesce scuzându-se, că și-a uitat limba mamei. Nu e nevoia de comentariu, der dau de scire acelora, cari împart banii adunați din crunta sudore a Romănilor, să 'și deschidă bine ochii când dau ajutor, să se informeze bine de toate împrejurările familiare, materiale și morale ale celui, pe care voescu a-l ajuta, ca nu cumva să crească șerpe veninos în sinul națiunei.“

—x—

„Egyetértés“ scrie, că „Kulturgyletulu“ din Sigetulu Marmației în 24 Februarie și-a ținut adunarea generală sub președința fișpanului Lónyay, care a făcut cunoscut, că ministeriul de interne a întărit statutele „Kulturgyletului Marmațian“. Viceșpanul Mihálka țin un discurs, în care premări înșințarea „Kulturgyletului“ și dișe, „că elu e Valach (?) de religiune gr. cat., der adevărat Maghiar; pătinesce cultivarea limbei valache, vorbesce (?) valachește decă e de lipsă, iubescu (?) pe frații sei, der nu doresce, ca totu mereu să audă cuvintulu „naționalitate“. „Suntem Maghiari, suntem patrioi aicea în Maramureș; Maghiarul, Valachul, Rutenul deopotrivă își iubescu patria lor. O dorință avem toți: să trăescu și se 'nflorescu patria maghiar!“ Sala rēsuna de aplause la sfērșitul acestui discurs bombastic. Mai în urmă apoi s'a hotărit să se trimită mai multe mii de liste în totă țera, pentru de a face colectă. — Ținem a spune, că Valahii uscături nu recunoscem și Romăni să nu se lase a fi mușcați de inimă de șerpele maghiarisării; dacă vrēu să dea bani, să dea pentru cultura lor romănescă; să se ferescu d'a-și atrage blestemele națiunei romăne asupra capetelor lor.“

—x—

În 3 Martie n. gădele Kozarek a executat în *Bistrița* prin spēndurare pe ucigașul Teodoru Moldovanu, care în 13 Septemvre 1884 omorise pe dilerul Hurubanu.

—x—

Lui „Egyetértés“ i se scrie, că balulu casinei romăne din Beiuș a avut un splendid succes mo-

ralu și material. „Romăni și Maghiarii din acestu cercu trăescu în cea mai bună armonie“, dișe „Egyetértés“. — Ore așa se flă? După cele întemplate în vēra anului trecut cu alegerile de notar în două cercuri, cu rușinosa faptă, cu care l'au întemplat Maghiarii cu solgăbirul în frunte pe episcopulu român din Oradea mare și după trista sinucidere a fostului notar S. Mangra, care a provenit din insultele și persecuțiunile neînrupte ale Maghiarilor, — noi n'am cred, ca Romăni Beiușeni să fiă atât de servili, să se căciulescă și acum Maghiarilor. Celu ce a scris lui „Egyetértés“ trebuie că alergă după vr'unu osu de rosu patriotic.“

—x—

Mare senzațiune a produsu sinuciderea căpitanului de artilerie *Julius Gerstel*, decorat cu marea medalie de argint pentru vitejiă, care se afla în garnisōna *Vienei*. Pentru o mică abatere, numitul căpitan, care e bine cunoscut în cercurile romăne din Brașov, se afla în cercetare judecătorească, der pe picior liber. În 4 Martie a fost citat înaintea tribunalului de rēsboiu, ca să audă sentința. Gerstel s'a prezentat în mare ținută, cu trei decorațiuni pe peptu. O mică pedepsă i se dete, care l'ar fi ținut în casă câteva zile. Căpitanul ascultă liniștit sentința, eși apoi în camera d'alături și trăgându-și cu revolverul unu glonț în templa drēptă, cădū mortu pe scāndur. Gerstel a fost în Brașov ca sublocotenent și locotenent dela 1872 mai mulți ani și era forțe iubit și stimat, atât între militari, cât și între civili.

—0—

Duminea trecută a fost mare întrunire a opoziției coalizate în sala Joji, care a fost cercetată de un număr și ales public. Au vorbit d-nii Dumitru Brătianu, Vernescu, Alesandru Lahovari. În fine adunarea primu unanim între aplause următore *resoluțiune* propusă de d. Ilariu Isvoranu: „În urma discursurilor rosite și în vederea rețelur, ce bantue neîndurat România, Adunarea promite, fără rezervă, opozițiilor aliate asistența și concursul seu pentru rēsturnarea guvernului actual; și cu respectul și devotamentul cuvenit m. s. Regelui, 'i chiamă atențiunea și binevoitrea sa ocrotire spre a se pune capet regimului personal și despoticu, ce ne cărmuește, regim, care în intru corupe și sărăcește țera, er în afară o discredită cu desēvērșire.“

—x—

Extragem următoarele dintr'o corespondență, pe care „Romănul“ o primește din Sofia: În ziua de 1 (13) Februaru a sosit în Sofia la „Grand Hotel de Bulgaria“ o dōmnă numită Măndica Georgescu, declarând, că este Romăncă din Bucuresci, și ceru comisionarului hotelului să ducă o cartă de viză la unu oficeru, profesor la șola militară. Comisionarul a luat această carte de viză și a dat' o oficerului, dișend, că această dōmnă ilu pofesce la hotelu Bulgaria. Oficerul a rēsponsu supērat: „Spune 'i, că decă are necesitate să mē vađă, să vină la mine, căci nu 'm este cunoscut acestu nume.“ Comisionarul s'a întors cu rēsponsul și d-na Măndica a cerut să i aducă o birjă și însoțită de comisionar a mers la oficeru, cu care s'a întreținut mai multu timp. Totu în această di d-na Măndica a făcut cunoștință cu domnul ingineru Ciri, care a venit de mai multe ori pe la d-sa. La 3 (15) Februaru, nōptea la orele 2 și jumătate, d-na Măndica a cerut unu faiton cu 4 cai pentru a putea merge grabnicu la Lompalanca. În ziua de 10 (22) Februaru s'a aflat, că acestu oficeru este născut Sērbu, a studiat în Rusia, și elu, asociat cu ingineru Ciri, ar fi datu toate planurile de bătăi și de pozițiuni bulgare în mână d-nei Măndica Georgescu, pentru a le transporta în Serbia. Oficerul este acum arestat la garda prinșipală, care esta lângă palat. Judecătoria, cât și procurorul militar, cercetează afacerea. Inginerul Ciri și d-na Măndica au dispărut.

Reforma administrativă.

Bela Grünwald: Încă nu s'a desbătut nici un proiect de lege, care să fi provocat în țera mai mare neliniște, decâtu acesta. Elu a deschis ochii omenilor și vedem ađi starea regimului cu totul în altă lumină decâtu până acum. Națiunea vede, că ceea, ce a ținut ea până acum de autonomie, nu este autonomie, că ceea, ce a privit ea până acum de o garanți a libertății, a fostu numai unu instrumentu de volnicie. În 1870 s'a vorbit de împăcarea instituțiunii comitatului cu regimul parlamentar responsabil, despre asigurarea executării legilor, despre crearea garanțiilor libertății ș. a. În realitate s'a făcutu contrarul. În cercul guvernului a trăit tradițiunea, că comitatul e unu dușman al puterei guvernului; în comitatul a trăit tradițiunea că guvernul e unu dușman al comitatului și unu pericolu pentru libertatea generală. Din lupta āstoru două concepțiuni a eșit legea din 1870 Concepțiunea comitatelor a isbitu a paralisa guvernul în realizarea intereselor generale; concepțiunea cercurilor guvernului a

isbitu a desbrăca instituțiunea comitatului de orice independență.

Cum se scie municipiile sunt supuse guvernului, der au dreptul a refusa esecutarea ordinațiunilor guvernului. Astfel s'a păstrat această vechiă praxă din timpul absolutismului, pe când noi aveam deja un guvern parlamentar național. Acestu drept al municipiilor ar fi făcutu imposibilă guvernarea; der s'a îndreptat lucrul prin aceea, că legea imputernicesce pe fișpanu a suspenda pe funcționarii neascultători, a i în-lătura și înlocui cu alții. Legea a impedită așadēră activitatea guvernului, fără a asigura libertatea generală; căci permițendu-se, că fișpanul să pună a se executa eventualu chiar și ordinațiuni ilegale prin mijloce excepționale, s'a introdus în instituțiunea comitatului spiritul forței și volniciei.

Totu așa de periculoase au fostu dispozițiunile legii din 1870 și pentru administrarea de sine. Negligēndu-se a se pune administrațiunea de sine sub scutul unui tribunalu independentu, trecēndu-se o mare parte din agendele statului în sfera autonomiei municipale și creāndu-se o autonomie, care nici măcaru financiaru n'a fostu de sine stătătoare, i-au oferit guvernului destule ocașuni, d'a pune sub epitropia municipiile. Astfel, cu totă alegerea funcționarilor, a desvoltat guvernul o măsură de centralizare, cum nu se găsece în nici unu statu europēn (Mișcare în drēpta.) Actualul ministru-președinte a diș în 1870, când s'a creatu această lege, că ea introduce prin contrabandă centralizarea sub mantaua autonomiei (Iaritate în stānga).

Restaurarea funcționarilor e punctul cel mai negru din viața noastră publică. Funcționarii, cari pe această cale ajungu la posturi, nu pot ave vađă la popor. Vedem la alegeri pe Maghiari pactāndu cu dușmanii țerii pentru voturi, vedem oficiile odihnindu-se luni întregi înainte de restaurare, vedem grupāndu-se consortie, în care singuratici membri în raportu cu lēfa oficiului la care aspiră contribue la capitalu. Pozițiunea nesigură espune pe funcționaru la orice presiune și toți factorii, cari au influință asupra lui, ceru dela elu să nu dea atențiune interesului generalu, legii; ilu facu capabilu de corupțiune. Alegerea subordinează pe funcționaru influințelor locale, și acesta e unu pericolu pentru interesele naționale, căci acesta însemnă totu atata, ca și cum d. e. s'ar organiza o armată, numindu dușmanul pe oficeri. Nici cu cele mai mari genieri în frunte, cu asemenea organe n'ar pute apēra guvernul interesele statului și ale națiunii. Chiar ministrul-președinte a diș în 1870, că legea, creată atunci, introduce domnia personală, absolutismul în instituțiunea comitatului.

Legea din 1870 este cea mai mare minciună a vieții noastre publice, ne-a dat centralizare fără putere, biurocratism fără ordine, volnicia fișpanului și funcționarilor în locu de libertate, în locu de alegere numire cu forța, în locu de realizarea interesului publicu domnia intereselor locale și personale.

O reformă ar fi așadēră desființarea acestei minciuni. Decă alegerea falsificată amēsuratū legii din 1870 se apēra cu aceea, că nu putem lāsa să intre în administrațiune elemente dușmane statului, de ce nu aplicăm celu mai simplu și mai onestū mijlocu, numirea, și de ce nu aceea, ce nu se unescu cu demnitatea statului? (Mișcare.)

Autonomia comitatului numai atunci pōte deveni unu adevēru, cându vomu separa agendele statului și vomu lua guvernului pretestul și ocașiunea d'a pune sub epitropia comitatele. Marea centralizare creată prin legea din 1870 ar înceta, pozițiunea fișpanului, acestu pericolu forțe mare alu libertății generale și alu autonomiei ar fi superflu. Reforma ar trebui să fi conservatōre, în sensul, ca numirea să se mārșinească numai la acele organe, care ocupă funcțiuni de stat, și în care numai acele elemente s'ar întrebuința, din care constă corpul de ađi al funcționarilor și cari tocmai prin noua organizare să se educeze în simțemintulu datoriei, legalității și curățeniei morale.

Ministru-președinte a numit în 1870 proiectulu de lege municipală de „cea mai periculoasă lege, ce le-a creatu dieta“ și ađi elu susține acea lege. Îmbunătățirea, ce se pretinde că se țintesce prin proiectu în administrațiune, nu se ajunge prin lārgirea competenței fișpanului. După ce laudă oratorulu administrațiunea prusiană, ca cea mai drēptă și mai onestă, declară, că nu primesce proiectulu de lege ca basă a desbaterii speciale. (Vii aprobări în stānga și în stānga extremă).

Bela Vámos laudă proiectulu, care posedo o îndreptățire de existență. Statul și societatea trebuie să se asimileze astfel, încātū viața poporului și instituțiunile statului maghiar să se contopescu într'unu totu organic și acestu proiectu e unu mijlocu eficace pentru acesta. Primesce proiectulu ca basă a desbaterii speciale. (Vii aprobări în drēpta.) (Va urma.)

Răsboiu sângeros, fomete, epidemie... ?

Diarul scorniturilor senzaționale, nesăbuitul „Ellenzek” în numărul său dela 9 Martie scrie următoarele: „Sunt 8 zile, de când locuitorii valachi din Chelbazeru, Bortă, Poiana etc. în urma unui pretins ordin dela Papa și din B'asiu totă ziua, de dimineață până seara, umblă la biserică rogându-se și pocăindu-se; preotul în toate dimineațele le predică despre lucruri îngrozitoare, anume despre un mare războiu sângeros, în care va peri un neam, despre o fomete mare, despre morțaciuni și despre ploia de sânge! Poporul este foarte mișcat, șoptește și se roagă tainic; totă ziua umblă la biserică și sunt de aceia, cari într-o zi merg de zece ori; de Joi seara până Duminecă dimineața a fost ordonat un post aspru.”

„Bătrânii și tinerii plâng și vearsă lacrimi, că în curând are să vină devastarea, prada și judecata cea de pe urmă. Bărbaii umblă în tăcere și pe gânduri și numai cu câte un cuvânt scăpat, cu fetele lor hipocrite tradă celorlalte naționalități, că acolo în biserică sunt pregătite spiritele la ceva; dela babe și dela băieți se poate auzi mai mult, și înțelegem alăta, că poporul se pregătește în secret pentru ceva, pentru bătaia.”

„Țereii noștri maghiari — că și de acestia se află vr'o câteva familii, — au venit la mine și m'au rugat să le spun, ce scriu ziarele despre bătaia, pentru că Valachii și anume I. S. astăzi a dăsu către un Sasu: „peste vr'o două săptămâni se vii numai la mine, se-ți dau fărtaie haine valache.”

„Pe semne în cercul nostru se pregătește vre-o intensă revoltă secretă sub masca indulgenței bisericesci, poate că tocmai după porunca „Iridentei”, ca înainte de izbucnirea ultimei revoluții polone, când Polonia din Rusia în biserică și la procesiuni au pregătit revoluțiune! N'ar strica, decât energiosul nostru fișpan ar cerceta, ce fel de ordinațiune papală seu mitropolitană a dispus această evlavie bisericescă neobicită? Are ceva basă, seu e vre-o apucătură numai, seu din ordinațiunea „sfinte Iridente” sunt îmboldite spiritele credincioșilor, sunt alarmați locuitorii cu astfel de lucruri proste.”

„Dintre preoții din acest cerc cel mai cu renume este Pavel Popescu din Borta, și ar fi de dorit, ca solgăbirul să aibă mai multă grijă de acest preot, care ține predicațiunile despre ploaie de sânge.”

„Ore casului cu dinamită din Oțel, — de s'a întemplat într'adever — nu ne-ar pune pe urme sigure aici în Bortă, decât vom combina, că tocmai ginerele acestui Rolando, R... D..., care șede în Mediaș și e unul din malconții valachi, e de nascere din Oțel și e posesor acolo?”

Atăta din „Ellenzek.” Nu cumva toate aceste tainice pregătiri, ce se fac pentru o ploaie de sânge sunt puse la cale de cei dela „Ellenzek”, cari vor acum să mascheze lucrul, aruncându-le tot în spinarea Românilor? —

Esportul și importul României.

Acum câteva zile, d. senator V. Obedeanu a făcut o propunere senatului român de a numi o comisiune din sinul său pentru a pregăti toate elementele trebuincioase, cari vor servi de basă la discutarea tarifului român autonom. Această propunere s'a trimis la secțiune, și d. V. Obedeanu, delegat, a făcut următorul raport:

„Domnilor senatori! Țera noastră fiind eminentă agricolă a trebuit să ne dăm bine seama, cari sunt principalele cauze de scădere a exportului nostru, mai vartos cel de vite cornute și rimători, față cu starea lui de înflorire de mai înainte.”

Incepând der cu anul 1871 și până la 1876, semestrul I, găsim la export suma de lei vechi 874,153,337 lei. La import suma de lei 557,588,575; o diferență prin urmare în favoarea noastră de 316,547,762 lei vechi.

Exportul din semestrul II, pe anul 1876, este de lei vechi 142,587,465. Importul pe același semestru este de 123,968,060; prin urmare o diferență erăși în favoarea noastră de 18,621,415 lei vechi.

Calculând sumele exportului și importului nostru pe anul 1877 găsim la export 141,081,100. La import 335,548,299 lei vechi; o diferență deja în defavoarea noastră de 194,467,899 lei vechi.

Calculând asemenea sumele exportului nostru pe cei 7 ani dela 1878, de când s'a promulgat și noua lege monetară, găsim la export 1,530,624,948 lei noi. La import 2,014,904,256; o diferență în defavoarea noastră de 493,279,308 lei noi.

Această stare de lucruri e îngrozitoare. Diferența enormă între export și import ne impune datoria, ca adevărați reprezentanți ai națiunii, să nu mai facem teorii abstracte, ci cu o oră mai înainte să căutăm cu toții să aducem îndreptarea acestei stări de lucruri derăpănătoare, stabilind pe cât va fi în putința noastră echilibrul ce exista între import și export mai înainte de acest deșănțat în România.

Ca să cunoștem cu deamănuntul consecințele dezastruoase ale încheierii convențiunii noastre comerciale cu Austro-Ungaria, să mi permiteți d-lor senatori a pune

sub ochii d-vostre relațiunile noastre comerciale și rezultatul pur dobândit numai cu Austro-Ungaria.

Incepând erăși de la anul 1871 și până la 1876, semestrul I. avem la export suma de 319,495,543 lei vechi. La import lei vechi 219,691,025; o diferență în favoarea noastră de 99,804,518 lei vechi.

Dela semestrul II 1876 și până la 1877 inclusiv, la export avem 138,733,607. La import 242,635,041; o diferență în defavoarea noastră de 103,901,434 lei vechi.

Pe anii însă dela 1878 și până la 1884 la export avem suma de 507,797,460. La import 972,516,882; o diferență în defavoarea noastră numai din relațiunile comerciale cu imperiul vecin de 464,719,422 lei noi.

Cu toții cunoștem păreri exprimate ale camerilor de comerț din Austro-Ungaria, în privința unei noi reinoviri a convențiunii comerciale și încă pe base mai favorabile industriei austriace. Un pas încă înainte pe acestu pripor și inaugurarea din nou a unui astfel de sistem economic, nu va aduce cu sine decât însăși sdruncinarea financelor noastre, paralisarea cu totul a creditului particularilor și chiar existența Statului român.

Acestea sunt, d-lor senatori, motivele, cari m'au îndemnat pe mine unul de a propune onor. Senat, ca să bine-voiască a numi o comisiune, ca să pregătească toate elementele necesare relative la discuțiunea tarifului nostru autonom.

Aducându-mă la cunoștința d-vostre am onore a vă ruga să bine-voiți a admite concluziunile acestui raport de a se numi o comisiune compusă din șapte membri din sinul unor. Senat.

Raportor, V. Obedeanu.

Ranele poporului.

Codrul Sălagiului 1886 Martisor 7.

Cine nu cunoște starea vitregă a poporului sălăgian ar cugeta, că se află în sinul lui Avram, de nu se căsece de sărăcie, care a înăbușit toate straturile poporului. Ar cugeta, că afirmațiunile d-lor dela cârmă toate sunt drepte. Der cu inimă deschisă și îmbrăcat în hainele inocenții vin a spune serbătorește, că afirmațiunile „eroilor zilei”, cari dic: că, sub guvernarea de astăzi naționalitățile sunt fericite, îndestulate și se bucură de-o stare bună materială, sunt numai visuri fantastice seu sucuri răutăcioase. Scitut este, că sărăcia totdeauna a avut cuib unde și unde, der astăzi sărăcia e generală așa dicându și cuibărită în toate căminele poporului de-arându-l.

Și fără frică de păcat afirm, că această sărăcie generală este urmarea administrațiunii sale, care e la ordinea zilei. Astăzi contra legii i se vinde bietului popor vaca ultimă de către executorii, cari din luna lui Noemvre cutrieră comunele de arându pentru o restanță de 5 fl. Ii rămân câte 4—5 copii fără o linguriță de lapte și plângu amar, de cuget, că și-se rupe inima. I se iau toate buciadurele ce asemenea nu este ertat, și rămân familii nenumerate fără o buciacă de pâine. Se vând moșii fără cruțare, fără preț, mai numai pe pere moi. I se iau bietului popor și mobilele necesare din casă. Și toate aceste lucruri legale și ilegale se întemplă într'un timp sec, când din nimica nu poate face bietul popor banii. Se întemplă atunci, când poporul ar trebui să i se dea ajutor.

Așa se vede, că au scăpat din vedere d-nii dela cârmă sântul principiu: că o țară numai atunci poate ave speranță de a înflori, când (opinca) clasa inferioară a poporului, care este talpa țării și rașemul, ei se bucură de o stare materială bună!

Decă toate aceste s'ar întempla cu toți, fără deosebire de rasă și de poziție socială, așu mai tăce, der nu se întemplă așa. Scrutătorul ager fără multă încordare poate afla și arăta omenii de poziția mai înaltă cu restanții de dare de câte 800—1000 fl., cari nu sunt espusi nici execuțiunilor celor legale. Aci zace reul și nedreptatea. Multe de soiul acesta v'ași mai putea scrie!

Să aruncăm o privire scurtă preste (cercul) forul judecătoresc. Aici asemenea se tractează rău cu poporul, așa că pentru orice cauză cât de bagatelă e sililit țeranul a merge cu avocatul la lege, căci alcum i se face nedreptate. Avocatul pretinde bani și aceste contribuiesc la sărăcie.

La cărțile funduare am fost martorul unei scene, când anume un „Măria-sa” pe un țeran, pentru că a avut curajul de a-l întreba cum sta moșia lui N. din comuna N. l'au amenințat cu bătaia dicându: afară moșle prost, că te palmuesc (Ki paraszt mocz, mert felképellek.)

Rău exemplu dela un om pretins „cult”. Și-a uitat datorința „Măria-Sa” față de poporul, căruia e dator să se servescă. Ore nu poporul pe care îl batjocoresce îi dă pânea în gură? Paremi-se că și moșul contribuiesc la visteria statului din rōdele muncii sale, câștigate cu sudore, de unde își trage „Măria-Sa” lefa.— Toate aceste neînțelegeri se întemplă din acea cauză, că „măriele lor” nu cunosc limba poporului român, care în Sălagiu este în majoritate absolută. Se întemplă mai departe, pentru ura ce-o nutresc față de tot ce e ro-

mână. De loc nu e respectat de cei dela cârmă § 27 din legea de naționalitate din 1868!

O rață de speranță însă mai nutrește inima tare a poporului nostru mult îndurător, elu dice: „D-deu se va indura și ne va da și mai bine! Dare-ar D-deu oftez și eu să ni se strămute sōrtea, să ne bucurăm și noi câteva momente de viața noastră!

Diogen.

Bistrița în 3 Martie 1886.

(Petrecerea școlărilor din Bistrița). Duminecă în 21 Faur st. n. sa ținut în Bistrița o petrecere între școlarii dela scōla română populară, aranjată de d-lu Teofil Grigorescu (alias Ghergheli), invetator la scōla populară de aici, și a multu stimatului domn protopop Alexandru Silași.

Petrecerea s'a început la 7 ore seara, în edificiul scōlei, și a durat până către 1 oră din noapte. La petrecere au apărut micuții școlari îmbrăcați în costume naționale române: în cămeși forte frumoșe, incinși cu tricorolul național, cu opinci elegante legate cu petele tricorol și avendă aternate la picioare zurgălaie. Fetițele au apărut parte în costume bistrițeneșci, parte în someșeneșci și parte în bărgăoneșci.

Petrecerea s'a deschis cu cântări frumoșe, executate de micuții școlari și fetițe în acompaniare cu invetatorilor lor. După aceea s'a danțat „Someșana.” În decursul jocului au fost școlarii forte bine dispuși și săriau cu toții de bucurie, micuții erau forte mulțamiți. Mai departe s'au cântat tot de micuții școlari mai multe cântece, precum „Latina ginte e regină.” „Peneș Curcanul” ș. a.

La această petrecere au participat în prima linie toți părinții școlărilor, după aceea dintre inteligența română din Bistrița au fost: multu stimatulu d-nu protopop Alexandru Silași, domnulu Vasile Ranta Buticescu, jude la tribunalulu de aici, D. Lica, avocat; după aceea au fost și dintre ofierii romani și anume: d-nulu Nico Marinu c. r. căpitanu, d. Ceușanu și Hanganu, locotenenti, d. Baila sublocotenent, toți din regimentulu 63 de infanterie, și alți mai mulți pe cari nu am putut a mi-i nota. Petrecerea a avut un succes forte strălucit, ceea ce nici nu se putea crede, ca va fi așa. Merită laudă bravulu invetatoru, pentru întreprinderile lui cele multe și bune, căci e neobosit în instruirea și buna creștere a micuților școlari.

Unu participantu.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

PESTA, 10 Martie, 3:30 ore. — În camera deputaților, cu ocaziunea desbaterei asupra jurisdicțiunii, deputatul român Truța ridică plângerea, că naționalitățile în Ungaria sunt apăsate. Pressa maghiară, societatea maghiară luptă în eontra naționalităților. Chiar și proiectulu de lege ce se desbate nu are altu scopu de câtu apăsarea. Oratorulu arată gravaminele naționalităților, espuse dorința lor d'a se reforma legea electorală, d'a se introduce jurisdicțiunea administrativă, d'a se desfința dreptulu virilist, d'a se introduce votarea secretă. Dela naționalități se nu se ceră, ca ele să-și jertfescă naționalitatea și limba. Oratorulu respinge proiectulu de lege.

Ministru-președinte Tisza reflecteză numai asupra duorū imprejurări. Antevorbitorulu se provocă la atacurile foilor unguresci în contra naționalităților. Ministrulu negreșit că nu aprobă totu ce apare în foile unguresci cu privire la naționalități, cu toate astea e rău, că se ia atātu de strictu astfel de emanațiuni, deorece în foile române se tiparesc astfel de lucruri, ce nicăeri nu se suferu nepedepsite, și cu toate astea antevorbitorulu a afirmat, că naționalitățile sunt apăsate. Afirmarea, că proiectulu de lege din desbatere e unu mijlocu de apăsare a naționalităților, e deplin combătut prin imprejurarea, că în proiectu nu se vorbesce de nici unu altu casu, decât de astfel de casuri, unde există momente dușmane statului. Decă aceste măsuri se privesc ca mijloce d'a apăsa naționalitățile, atunci acesta e o mărturisire a vinei. (Aprobări).

DIVERSE.

Unu patu de cristal. — Șahu Persiei a primitu dela împératulu Alexandru alu Rusiei la 1825 unu daru tōrte originalu. Acesta e unu patu de cristal masiv, unic în felulu său, cu multu argintu pe dinsulu, avendū d'asupra unu pologu prețios de cristal. Mai multe trepte de sticlă albastră duc în sus și de ambele părți avea capete de lei, totu de cristal, spre a curge din ele apă aromatică, alu cărei murmuru linu se legene în somn și monarhulu persianu. De acestu patu minunat se țin și candelabre mari de cristal, care-lu facu să strălucescă în tocmă ca o mie de diamante. Acestu operă s'a făcutu în Petersburg și astăzi, chiar este una din mobilele palatulu din Teheran, ce merită mai multu a fi vedută.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 9 Martie st. n. 1886

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Rentă de hârtie) and Price/Value.

Bursa de București.

Cota oficială dela 24 Fevruarie, st. v. 1886.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Renta română, Renta rom. amort.) and Price/Value.

Cursul pieței Brașov

din 4 Martie st. n. 1886

Table with 2 columns: Item description (e.g., Bancnote românești, Argint românesc) and Price/Value.

Avis

Am onore a face cunoscut p. t. publicu, ca am infiintat unu

Negoțu de croitoria

Strada Vămii Nr. 8.

Cunoscinta perfectă a croitoriei și praca ce am făcutu la croiala hainelor bărbătesci în timpu de 9 ani la d-nii

Schwarze & Bartha

precum și unu mare sortimentu de stofe indigene, franțuzesci englezesci, și jurnalele de modă cele mai nouă, mă punu în plăcuta pozițiune a satisface pe deplinu tôte dorințele On. mușterii, și mă rog peniru o cătū mai numărōsă clientelă.

Cu distinsă stimă

Zsigmond Aron,

croitoru de haine bărbătesci

Strada Vămii Nr. 8.

(2-3)

OCASIUNE

pentru a cumpăra efinu o parte din mărfurile, ce le desface firma

KOVASZNAI & KERESZTESY

in marele Magazin de Mode și Confecțiuni pentru Dame

In Brașov, Piața mare

Mare alegere în stofe de rochii pentru Dame s. a. Beige, Loden, Feullée, Cachemir, Cretonu de spălat, Satin, Wattmulu și Postavuri, precum și Mantile pentru ploă și Paltone (Hăinuțe) pentru

„sesonul de primăvară“

ce se apropie.

Din cauza comandelorū mari ce amū făcutu pentru mărfuri indigene și streine, și a lipsei de spațiu în localu suntemū siliți a vinde cu prețuri fôrte efine.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with multiple columns showing train schedules and fares for routes: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, and Petroșeni-Simeria (Piski).

Nota: Orele de nopte sunt cele dintre liniile grōse.

Tipografia ALEXI Brașov.